

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyně Mgr. Helenou Konečnou ve věci

žalobce: **B. M.**

proti

žalovanému: **Městský úřad Trutnov**

se sídlem Trutnov, Slovanské náměstí č. 165

v řízení o žalobě proti rozhodnutí (záznamu) žalovaného o podání vysvětlení ze dne 7. 10. 2015, čj. 117154/215, sp. zn. 2015/6137/SPR/ANT

takto:

- I. **Žaloba se odmítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Žalobce ve svém podání došlém zdejšímu krajskému soudu dne 19. 12. 2016, doplněném na výzvu soudu dne 9. 2. 2017 a dne 29. 5. 2017 a dále dodatkem došlým soudu dne 15. 6. 2017 žádá zrušení rozhodnutí přestupkové komise žalovaného. Na výzvu soudu ke konkretizaci napadeného rozhodnutí opakovaně uvedl, že napadá rozhodnutí žalovaného, tj. přestupkové komise Městského úřadu Trutnov, ze dne 7. 10. 2015, čj. 117154/215, sp. zn. 2015/6137/SPR/ANT, a fotokopii tohoto dokumentu soudu zaslal.
2. Krajský soud se musel nejprve zabývat otázkou, zda jsou splněny všechny procesní podmínky, za nichž může ve věci jednat. Dospěl k závěru, že žaloba nemůže být meritorně projednána a musí být odmítnuta z následujících důvodů.
3. Ve správním soudnictví poskytují soudy ochranu veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob způsobem stanoveným tímto zákonem a za podmínek stanovených tímto nebo zvláštním zákonem a rozhodují v dalších věcech, v nichž tak stanoví tento zákon (§ 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Dle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh je podle tohoto zákona nepřijatelný.
4. Podle ustanovení § 65 odst. 1 s. ř. s. se může ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo, nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti (dále jen „rozhodnutí“) domáhat žalobou u soudu zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti. S ohledem na použitou legislativní zkratku nutno dovodit, že za rozhodnutí podle citovaného ustanovení lze považovat

pouze takové úkony správního orgánu, jimiž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva nebo povinnosti.

5. Podle ustanovení § 70 písm. a) s. ř. s. jsou ze soudního přezkoumání vyloučeny úkony správního orgánu, jež nejsou rozhodnutími, což znamená, že ze soudního přezkumu jsou vyloučeny ty úkony správního orgánu, kterými se nezakládají, nemění, neruší ani závazně neurčují práva nebo povinnosti, a to bez ohledu na to, zda z formálního hlediska znaky rozhodnutí obsahují.
6. Ze žalobcem zaslané fotokopie dokumentu, který žalobou napadl, vyplývá, že se jedná o žalovaným vyhotovený záznam o podání vysvětlení podle § 60 zákona č. 200/1990 Sb. o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“), ze dne 7. 10. 2015, čj. 117154/215, sp. zn. 2015/6137/SPR/ANT. Ten žalobce označil za rozhodnutí, které žalobou napadá, a žádá jeho zrušení. Předmětný záznam o podání vysvětlení obsahuje popis správnímu orgánu došlého oznámení o přestupku, který měl být spáchán dne 23. 8. 2015 v Malých Svatoňovicích, záznam výpovědi žalobce (jako osoby, která se dostavila k podání vysvětlení) k tam řešené věci, v jehož závěru uvedl, že s tímto zápisem byl seznámen a souhlasí s jeho obsahem. Předmětný záznam rovněž podepsal.
7. Z uvedeného je zřejmé, že záznam o podání vysvětlení podle § 60 zákona o přestupcích není rozhodnutí, kterým by došlo k založení, změně, zrušení či závaznému určení práv nebo povinností žalobce. Jde pouze o podklad pro rozhodnutí v přestupkové věci. Záznam o podání vysvětlení vyhotovený žalovaným, který žalobce napadl žalobou, do subjektivních hmotněprávních oprávnění či povinností žalobce nezasáhl a není proto rozhodnutím definovaným pod legislativní zkratkou „rozhodnutí“ v ustanovení § 65 odst. 1 s. ř. s. Základní předpoklad pro zahájení řízení o přezkoumání správního rozhodnutí vyplývající z ustanovení § 65 odst. 1 s. ř. s. proto není v případě záznamu o podání vysvětlení podle § 60 zákona o přestupcích naplněn.
8. Vzhledem k uvedenému musel soud žalobu odmítnout podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) v návaznosti na ustanovení § 68 písm. e) a § 70 písm. a) s. ř. s., když žalobou napadený záznam o podání vysvětlení sepsaný u přestupkové komise Městského úřadu Trutnov dne 7. 10. 2015 není rozhodnutím definovaným pod legislativní zkratkou „rozhodnutí“ v ustanovení § 65 odst. 1 cit. zákona. Žaloba tedy směřovala proti úkonu, který je ze soudního přezkoumání vyloučen.
9. V dané věci by však byly i další důvody, pro které by nebylo možno žalobu věcně projednat, a to i kdyby žalobce napadl žalobou skutečné rozhodnutí vydané v předmětném řízení o přestupku (tj. pokutový blok) a nikoliv pouze záznam o podání vysvětlení. Ze žalovaným předloženého správního spisu totiž krajský soud zjistil, že přestupek spáchaný dne 23. 8. 2015 v Malých Svatoňovicích byl vyřízen v blokovém řízení vystavením bloku na pokutu ve výši 500 Kč (blok ze dne 7. 10. 2015, série HF/2014, č. bloku F 1076340), který žalobce téhož dne podepsal a převzal.
10. Blokové řízení je specifickým druhem řízení, ve kterém lze přestupek projednat uložením pokuty, jestliže je spolehlivě zjištěn, nestačí domluva a obviněný z přestupku je ochoten pokutu zaplatit (§ 84 odst. 1 zákona o přestupcích). Výsledkem blokového řízení je uložení pokuty pachateli přestupku, přičemž nemůže-li pokutu zaplatit na místě, vydá se mu blok na pokutu na místě nezaplacenou. Uložení pokuty v blokovém řízení je řízení o přestupku skončeno a proti uložení pokuty v blokovém řízení se nelze odvolat.

Uložení pokuty v blokovém řízení představuje akt vydaný příslušným správním orgánem s cílem autoritativně zasáhnout do právních vztahů osoby obviněné z přestupku jako účastníka řízení o přestupku a jde tak o rozhodnutí mající podobu individuálního správního aktu. Pokud s. ř. s. označuje za nepřípustnou žalobu proti správnímu rozhodnutí, vůči němuž žalobce nevyčerpal řádné opravné prostředky (§ 68 písm. a/ s. ř. s.), tím spíše musí být nepřípustná žaloba proti rozhodnutí, které bylo vydáno v blokovém řízení podle § 84 zákona o přestupcích na základě souhlasu žalobce, že přestupek bude projednán tímto způsobem, vyjádřeným jeho podpisem na předmětném bloku na pokutu. Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu je proto ve smyslu ustanovení § 68 písm. a) s. ř. s. nepřípustná žaloba proti rozhodnutí o uložení pokuty v blokovém řízení podle § 84 a násl. zákona o přestupcích (viz např. rozsudky ze dne 29. 12. 2004, čj. 6 As 49/2003-46, ze dne 22. 1. 2010, čj. 5 As 65/2009-39, ze dne 15. 1. 2009, čj. 2 As 89/2008-54, a ze dne 25. 10. 2007, čj. 4 As 27/2006-72). Jinak řečeno, tam, kde přestupce svým vědomým souhlasem (podpisem) vyjádřil souhlas s projednáním věci v blokovém řízení a vzdal se tak projednání přestupku ve správním řízení, nemůže se domáhat jeho přezkumu ve správním soudnictví.

11. Zcela nad rámec uvedeného (pro informaci žalobce) pak krajský soud dodává, že dalším důvodem pro nemožnost věcného projednání této žaloby (tj. i kdyby žalobce napadl žalobou skutečné rozhodnutí vydané v předmětném řízení o přestupku, tj. pokutový blok a nikoliv záznam o podání vysvětlení, a kdyby šlo o rozhodnutí, které by nebylo ze soudního přezkumu vyloučeno - k tomu srov. předchozí odstavec) by byla i opožděnost jejího podání. Dle ustanovení § 72 odst. 1 s. ř. s. lze totiž žalobu proti rozhodnutí správního orgánu podat do dvou měsíců poté, kdy bylo rozhodnutí žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem. Žalobce převzal předmětné rozhodnutí - pokutový blok série HF/2014, č. bloku F 1076340, dne 7. 10. 2015, konec lhůty pro podání žaloby by tak připadl na den 7. 12. 2015. Žaloba žalobce došla zdejšímu soudu dne 19. 12. 2016, přičemž k poštovní přepravě byla předána dne 16. 12. 2016. Z uvedeného je tak zřejmé, že i z tohoto hlediska by takováto žaloba musela být ve smyslu ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. jako odmítnuta pro opožděnost.
12. Pro úplnost nutno uvést, že krajský soud rozhodl o odmítnutí žaloby bez jednání, ačkoliv žalobce chtěl být jednání osobě přítomen. Soud totiž shledal, že jsou nepochybně dány důvody k jejímu odmítnutí a za těchto okolností by bylo zjevně nadbytečné nařizovat ve věci jednání (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 12. 2005, čj. 2 Afs 86/2005-55).
13. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 21. září 2018

Mgr. Helena Konečná v. r.
samosoudkyně